

КОЛОНКА ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Микола Сенченко,
директор Книжкової палати України,
професор

Світ перевернутої реальності

Нині людство живе у світі перевернутої реальності, в якому все буквально перевернуто догори ногами. Тоталітарно-поліцейські держави вчать інших демократії, псевдонауковці проводять піар-акції під гаслом "боротьби з псевдонаукою", а найзухваліші та найпродажніші корупціонери закликають людей на мітинги під гаслом "боротьби з корупцією". Творці й головні спонсори міжнародного тероризму позиціонують себе найголовнішими "борцями з тероризмом". Дегенерати, педофіли, сексуальні збоченці, канибали, вбивці й сатаністи, що захопили владу на планеті обманом і хитрістю, називають себе "елітою" та нав'язують "цінності" своєї "цивілізації" решті населення "дикого" й "нецивілізованого" світу. При цьому рівень їхнього фарисейства й брехні просто позамежний. Увесь цей "театр абсурду" є породженням світової сатанинської системи — системи "**перевернутої реальності**", яка підтримує своє існування завдяки вихованню нових продажних слуг паразитичної піраміди влади.

Саме тому якраз серед панівних "еліт" і найбагатших родин світу найбільша кількість дегенератів та недолюдків. І цей процес формування паразитичних керівних "еліт" має далеко не стихійний характер. Паразитична система цілком усвідомлено нав'язує нам саме такі "еліти", допомагаючи дегенератам і недолюдкам успішно просуватися до вершин влади.

Сучасний історичний період ліберальних цінностей, якщо людство його переживе, надалі визначатимуть як епоху деградації й дегенератів, оскільки реалізація ліберальних ідей врешті-решт призводить до панування дегенеративних соціальних процесів. Кожен пункт комплексу ліберальних цінностей виявився елементом єдиної системи алгоритмів деградації.

Населення України неухильно скорочується. До нас прийшла *депопуляція*. Різноманітні програми

сприяння сім'ї не працюють. Газети, радіо й телебачення лякають населення всілякими хворобами, про які раніше й гадки не мали. Наркоманія, алкоголізм, проституція, торгівля людьми та людськими органами, вбивства й пограбування, генетично модифіковані продукти та біологічні добавки... Все, що відбувається в нашій державі, є природним наслідком руйнування усталених економічних відносин, негативної зміни реального економічного стану держави та більшості її населення, що сталося внаслідок 27 (!) років "демократичних реформ, які не мають альтернативи" (таким є визначення наших правителів).

Межу кількості населення для України встановлено, про що зауважує Патрік Дж. Бьюкенен у книзі "Смерть Заходу": "Щодо України, другої за населенням колишньої радянської республіки, прогноз ООН передвіщає їй зменшення населення на 40%, тобто скорочення кількості українців від сьогоднішніх майже 50 мільйонів (на 2003 р. — *Ред.*) до 30 мільйонів на 2050 рік. І це оптимістичний прогноз, що ґрунтується на припущенні про суттєвий приріст народжуваності — від 1,26 до 1,70 дитини на сім'ю" [1].

Наукові дослідження свідчать, що головні причини депопуляції перебувають у духовній сфері: депресія та втрата сенсу життя, розлюченість через несправедливі результати "демократичних реформ, які не мають перспективи" й безкарність зла, моральна деградація від усевладдя грошей, культу насильства та розпусти.

Розглянемо окремі проекти скорочення чисельності населення, а саме: "Смерть традиційної сім'ї", "Хай живе одностатевая любов!", "Інтернет і телебачення як батьки "воно", "СІФ", "Біологічна зброя" шостого технічного укладу", "Продовольство для світлого майбутнього".

1. Проект "Смерть традиційної сім'ї"

У сучасному західному суспільстві традиційна, різностатева сім'я з її багатовіковою системою взаємних економічних, соціальних і культурних зобов'язань та взаємної відповідальності чоловіка й жінки стає істотною перешкодою для експансії шостого технологічного устрою. Сімейні пута — серйозне гальмо для форсованого вдосконалення атомарної особи, а отже, й формування принципово нової цивілізації.

Звідси безпрецедентна ідеологія та пропаганда "відмирання моделі застарілої сім'ї", відмови від "задушливого шлюбу" як обмежувача індивідуальної свободи, активне поширення альтернативних моделей сексуальної поведінки. Концепція "вільного співжиття вільних атомарних осіб" спрямована на остаточне підірвання цінності сім'ї як базового соціального інституту, ігнорування відповідальності щодо родинних стосунків і, найголовніше, — на звільнення "творчої особи майбутнього" від будь-якої відповідальності стосовно дітей, що мають цілком належати державі. Реалізується цей проект форсовано й доволі ефективно. Згадайте, як несподівано швидко, немов епідемія, в 1990-ті роки масово поширювалася в Україні практика цивільних шлюбів.

Проект "Смерть традиційної сім'ї" — це і спроба завдати вирішального удару по основному жіночому статусу. Материнська роль де-факто вже давно дискредитується в масовій культурі Заходу. Ринкова модель емансипації жінки допускає передусім її "звільнення" від власної біологічної унікальності. Креативна жінка не повинна відчувати потребу в такому обмежувачі, як шлюб, а має культивувати повну свободу, життя для себе, індивідуальну самореалізацію і, отже, утримуватися від народження дітей як однієї з найсуттєвіших перешкод для саморозвитку. В Україні ця тенденція також набирає силу, і, хоча про неї вголос не говорять, програма "утримуватися від народження дітей" укорінюється в мозку дедалі більшого числа наших дівчат і жінок.

Поступова агонія традиційної сім'ї у розвинених країнах виявляється не лише у позитивній статистиці тимчасових, цивільних шлюбів, істотному підвищенні віку тих, хто одружується (через що шансів народити здорову дитину значно менше), збільшенні числа розлучень тощо. Окрім того, серед жінок зростає рівень споживання алкоголю й наркотиків, психічних захворювань, депресивних розладів і суїцидів.

За оцінками фахівців, остаточне відмирання класичної сім'ї може статися вже до середини XXI століття.

2. Проект "Хай живе одностатева любов!"

Одночасно з ретельною дискредитацією цінностей традиційної сім'ї повсюдно поширюється ідеологія "блакитної" та "рожевої" моделей співжиття в суспільстві.

Останні 10—15 років на Заході різко активізувалася практика офіційної, правової інституціоналізації одностатевих шлюбів. Після того, як в розвинених країнах у суспільній свідомості вдалося сформулювати позитивне ставлення до "одностатевої

любви", розпочалося поступове законодавче закріплення рівноправного статусу між традиційними, різностатевими й "рожево-блакитними" шлюбами.

Для початку такі союзи активно практикували між відомими іміджевими фігурами. Цільове управління було зосереджено на реалізації поведінкової моделі масового суспільства: "Бери приклад зі свого кумира!".

Остання стадія реалізації проекту "Хай живе одностатева любов!" розпочнеться, найімовірніше, в середині 2020-х років, коли статус і цінність таких шлюбів істотно перевершать традиційні. Поступово розгортатиметься тотальна інформаційно-пропагандистська кампанія спочатку висміювання, а згодом і цькування класичних шлюбів як "застарілих", "рабських", "смішних", "гнітючих", "потворних".

3. Проект "Інтернет і телебачення як батьки "воно"

Дедалі важливішу роль у грандіозному експерименті з форсованого скорочення населення відіграють Інтернет і телебачення. По-перше, йдеться про реалізацію відповідних глобальних інформаційних програм, активне використання технологій чорної, сірої, білої пропаганди з дискредитації традиційних взаємин між чоловіком і жінкою, просування культури одностатевої любові та одностатевої сім'ї. По-друге — це технології й методи масованого інформаційного дресирування та пропагандистського зомбування для перетворення "він" і "вона" на стандартне "воно".

Використання прямих і непрямих процедур програмування свідомості ("ефект Дельгадо", нейролінгвістичне програмування тощо) фактично здійснюється масово та безконтрольно, особливо у всевітній павутині. Зростання психологічних і психічних патологічних відхилень у користувачів, які проводять в Інтернеті понад п'ять годин щоденно, — уже зафіксований, стійкий тренд. На певній стадії системний вплив Інтернету й телебачення перетворює реальних чоловіків і жінок на стандартизованих гермафродитів.

Особлива привабливість віртуального простору — відсутність видимих обмежень. У реальності складна система соціально-економічних і соціально-культурних обмежень формує почуття людської відповідальності. Натомість у мережі такі цінності, як кохання чоловіка та жінки, сім'я, діти, котрі потребують серйозної соціальної відповідальності, відкрито нівелюються. Передбачається, що в прийдешній період шостого технічного укладу (ТУ) значущість особистого успіху буде несумірно вищою за інші соціальні й моральні цінності!

Одним з яскравих прикладів масового, цілеспрямованого дресирування сотень мільйонів користувачів мережі є онлайніві інтернет-ігри. Вони не лише перешкоджають культивуванню "усвідомленості" як головної передумови реалізації особистого, унікального сенсу життя індивіда та сприяють масовому соціальному отупінню, а й максимально виснажують біологічну енергію сотень мільйонів людей. Інакше кажучи, таке зомбування примітивізує основні

соціальні функції людини й драматично впливає на його біологічні можливості. Фактично користувач, який проводить у мережі понад три години, поступово, але неухильно перетворюється на біоорганізм, нижчий за рівень ссавців. Останні клінічні дослідження доводять, що патологічна залежність від віртуального простору призводить до зростання симптомів прискороеного старіння та отупіння. Такі синдроми, зокрема й ознаки хвороби Альцгеймера, виявляються вже після п'ятдесяти років, тоді як традиційно їх фіксували у сімдесятирічних!

Власне кажучи, це важливий показник психічного здоров'я: нормальна, адекватна людина навіть під загрозою фізичної смерті не дивитиметься "ящик"!

4. Проект "СІФ"

Одним із важливих напрямів стратегії скорочення населення Землі є приховане стимулювання (через рекламу, ЗМК, ЗМІ, так звану високу моду тощо) чоловічої імпотенції й жіночої фригідності (СІФ — сексуальна імпотенція і фригідність).

Широко відомо, що тотальне використання в торговельній рекламі елементів оголеного жіночого тіла підсвідомо й негативно впливає на функціонування статевої системи більшості чоловіків, навіть за умови, що вони на таку рекламу начебто не реагують. Як зауважив один із відомих сексопатологів, "такі підсвідомі реакції впливають на здорового чоловіка подібно міні-атомним вибухам".

Зростання чоловічої імпотенції та жіночої фригідності не лише свідчить про загальне погіршення здоров'я, а й поступово перетворюється у найпоширенішу форму масової психічної патології. За даними фахівців, в Україні за останні 30 років ці захворювання певною мірою (з урахуванням поширення наркоманії й алкоголізму) охопили майже дві третини населення.

5. Проект "Біологічна зброя" шостого технічного укладу"

Навряд чи варто повністю ігнорувати повідомлення, що з'являються час від часу, про розроблення екзотичних видів "расової" та "етнічної" зброї. Цілком можливо, що на певному етапі глобальної системної кризи вони можуть стати надзвичайно ефективними для "масового вибраковування сміттевої біомаси". Коли натрапляємо на повідомлення про дивні епідемії серед окремих етносів або про те, що у низці африканських країн захворюваність на СНІД вже досягла 40—50%, безумовно, шукаємо конкретні пояснення цим "раптовим" подіям.

6. Проект "Продовольство для світлого майбутнього"

Утім, найпростіший і найнадійніший шлях скорочення глобального населення — цілеспрямовано модифікувати харчові продукти, які споживають люди. Звідси й гранично цинічне гасло: "Оскільки не можна ставити експеримент над людиною, доведеться проводити експеримент над усім людством".

Сенатор від штату Вермонт Девід Цукерман нещодавно відверто зізнався в інтерв'ю радіопрограмі Democracy Now!: "Як споживачі ми є піддослідними кроликами, адже насправді не розуміємо причин і наслідків". Так-от, в умовах, коли залишки біосфери здатні щорічно забезпечити екологічно чистою їжею лише 500 мільйонів чоловік, експеримент проводиться, щоб скоротити населення й відпрацювати технології отримання дешевих харчових продуктів для рабів нового світоладу, аби вони добре працювали, майже не плодилися і в 40—45 років раптово помирали.

І цей "експеримент над усім людством" реалізується! Розглянемо докладніше два основні напрями: широкомасштабне використання продуктів — генетично модифікованих об'єктів (ГМО) і масове застосування харчових добавок.

Поки, як стверджує сучасна наука, немає ані відповідних концепцій, ані інструментів, ані прогностичних моделей, щоб відповісти на запитання: чи призведе масове споживання ГМО через певний час до катастрофічних біологічних мутацій людей? Конкретизую запитання для України: як, в яких масштабах виявляться, наприклад, зростання безпліддя, хвороба Альцгеймера або онкологічні захворювання внаслідок безконтрольного споживання українським населенням трансгенної їжі вже за 10—20 років?

Сьогодні саме США є головним виробником широкого спектра генетично модифікованої продукції.

Схематично генну інженерію представимо так. Вилучають частину ДНК рослини, змінюють її, потім вставляють у геном того самого організму або іншого зразка. Водночас "науковці" не можуть точно сказати, куди потраплять ці чужі зразки ДНК, проте мають можливість повторювати подібні експерименти, доки не отримають потрібний ринку геном. За їхні результати, зрозуміло, ніхто не несе жодної відповідальності. Сучасна наука, втративши залишки інтелектуальної незалежності та соціальної моральності, повністю перетворилася на "служницю капіталу".

Звідси й наслідки. Наприклад, у США вже майже 20 років масово використовують ГМО-насіння кукурудзи, бавовни та сої. По кожній із цих культур на усій території Америки 2013 року ГМО-рослини становили понад 90%. Влада намагається диференціювати, яку продукцію виробляти для внутрішнього споживання в США, а яку — для експорту в інші країни. А в експорт можна закладати визначені, конкретні для населення певних країн, генетичні програми.

Проте ситуація дедалі більше загострюється. Нова технологія ГМО, пов'язана з рекомбінуванням ДНК ("редагування геному"), використовує ензими для вирізання певної частини ДНК для її подальшого видалення чи заміни. Попередні методи, що засто-

совували у сфері ГМО, залишали сліди, наприклад частини ДНК бактерій, використаних для вставки нових геномів. Ензими для "редагування геномів" не залишають подібних відбитків, а отже в майбутньому генетично змінені рослини буде ще складніше визначити за допомогою тестів, що унеможливить моніторинг наслідків.

Окрім того, генетичні вставки в харчових рослинах часто використовують особливий ген, що підвищує стійкість збудників різних захворювань до антибіотиків. Є доведений зв'язок між поширенням ГМО й зростанням алергічних і шлунково-кишкових захворювань. Наприклад, в Україні до масового розповсюдження ГМО-продуктів рівень алергічних захворювань був у 5—7 разів нижчий, ніж у США, де історія вживання такої їжі на кілька десятиліть довші.

В Україні виробництво трансгенів формально доки під забороною, проте відомо, що для окремих категорій "закон не писаний". Наприклад, частина загальної української корупційної системи, яка займається вкрай прибутковим імпортом продовольчих товарів, пролобіювала в 90-ті роки минулого століття дозвіл купувати за кордоном, продавати й споживати в країні вісім ліній ГМО-культур: три сорти сої, шість — кукурудзи, чотири — картоплі, по одному сорту цукрового буряка й рису та п'ять ліній мікроорганізмів. Проте у скількох видах продовольчої продукції (сотні, тисячі?), що імпортується, використовують ці сорти ГМО-культур, ніхто не знає.

Сьогодні трансгени можна знайти майже в усіх продуктах, що містять, наприклад, соєвий білок. Той самий соєвий лецитин, або лецитин E322, входить до складу більшості солодощів — печива, вафель, зефіру, цукерок тощо.

Інший стратегічний напрям в "іграх з продовольством" — масове використання харчових добавок, багато з яких також є продуктами генної інженерії. Нині їх відомо вже понад шість тисяч найменувань. За рік середньостатистичний громадянин України вживає від 4 до 9 кілограмів харчових добавок. З погляду отримання додаткового доходу це найпростіший і найдешевший спосіб надати продуктові на прилавку привабливий "товарний" вигляд і колір, посилити смак, а також подовжити термін зберігання.

Однак навіть начебто дозволені добавки здатні спричинити трагічні наслідки. Наприклад, E250, E251 і E252 (так звані нітродобавки) надають красивий колір ковбасі, присутні у шпротирах, сирах, оселедцеві. Проте якщо людина із захворюваннями печінки чи жовчного міхура, кишківника, дисбактеріозом регулярно вживатиме їх, то спровокує онкологію.

Чимало інформації, що стосується харчових добавок, чи цілеспрямовано приховують, чи вона невідома офіційній науці, тому списки заборонених і дозволених речовин постійно змінюють: окремі з них, які десятиліттями вважали безпечними, раптом оголошують шкідливими, а іноді й навпаки.

Влада України офіційно заявила, що в країні бракує технічної бази для контролю за всіма ГМО, наявними сьогодні у світі. Отже, межі для продовольства, яке може стати прямою загрозою довгостроковій безпеці країни, у нас фактично немає. А практика обману споживачів в Україні сьогодні досягла жахливих масштабів: майже 80% етикеток харчових продуктів містять неправдиву інформацію. Не раз у продуктах знаходили консерванти, синтетичні барвники, фосфати, про які виготівник "забув" повідомити на етикетці.

Насамкінець повернемося до теми "харчування для рабів нового світопорядку". У розвинених західних країнах вже діє чітка диференціація.

Є спеціальні магазини для еліти, де чистота біопродукції суворо контролюється, але й ціни максимально високі. Є якісні супермаркети для вищого рівня середнього класу, де чистота й ціни нижче. Є масові гіпермаркети для нижнього рівня середнього класу, в яких якість і ціни ще нижчі. А є й магазини для бідноти (20% населення), зрозуміло які.

Подібну практику започатковують і в Україні, проте в умовах корупційного беззаконня навіть в елітних продовольчих магазинах можна натрапити на небезпечні чи сумнівної якості продукти. А кількість бідних людей, яким "не до жиру, бути б живу", в країні знову неухильно зростає.

Усе відбувається так, ніби хтось навмисно планує такий економічний стан країни, котрий призводить до депопуляції українського народу. Ідеологи глобалізації, безумовно, розраховують, що Україну буде вбудовано не в ядро глобальної економічної системи, а в її периферію. Для нашої країни це означатиме ліквідацію і як держави, і як етносу. Найімовірніше, така програма призведе й до фізичної загибелі більшості населення.

Подальша історична доля народу України залежить від того, чи зуміє він на практиці виявити глибоку, міцну, результативну волю до створення незалежної держави, яка захищатиме інтереси корінної нації — українців. І слід усвідомити, що майже не залишилося часу на пошук виходу з безнадійного кута, в який нас загнали так звані демократичні реформи, що не мають альтернативи.

Критичне осмислення реальної ситуації, розуміння неприпустимості сучасного стану нашої держави має спонукати волю й енергію народу до позитивних змін і переходу від "суспільства знищення" до "суспільства процвітання".

Список використаної літератури

1. *Бьюкенен Патрик Дж.* Смерть Запада / Дж. Патрик Бьюкенен. — Москва : ООО "Издательство АСТ", 2003. — С. 149, 150.
2. *Сенченко Н.* Корпорация Monsanto — генетическая бомба для Украины / Н. И. Сенченко. — Киев : КИТ, 2016. — 248 с. — (Серия "Четвертая мировая латентная война").